

det løbende skal overvejes, om praksis med hensyn til sygdomme bør tages op til revision. Navnlig for så vidt angår betydningen af sygdom og handicap, vil der i væsentligt højere grad, end det sker i dag, skulle foretages en helt konkret vurdering af den enkelte ansøgers egnethed som adoptant.

Særligt med hensyn til alder har ministeren understreget, at adoptionslovgivningen ikke - heller ikke som udgangspunkt - opstiller en fast aldersgrænse for adoptanter, men alene en grænse for, hvilken forskel i alder der normalt bør være mellem adoptant og adoptivbarn. Det betyder, at ansøgere, der er over 40 år og derfor som udgangspunkt ikke vil kunne godkendes som adoptant til et lille barn, i stedet vil kunne godkendes som adoptant til et større barn.

Hertil kommer de lempelser, som lovforslaget indebærer, jf. ovenfor. Ministeren har i den forbindelse fremhævet, at den aldersgrænse på 45-46 år, der ved adoption af et lille barn opstilles i tilfælde, hvor den anden ægtefælle er noget yngre, ikke er absolut, men vil kunne fraviges efter en konkret vurdering. Der henvises til pkt. 6.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Om de principielle hensyn, der ligger bag reglerne om aldersforskel mellem adoptanter og adoptivbørn, anføres under pkt. 6.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger bl.a. følgende:

»Reglerne om aldersforskel mellem ansøgere og barn bør efter Justitsministeriets opfattelse medvirke til at sikre, at adoptanterne under hele barnets opvækst har de fornødne ressourcer til at tage sig af barnet og har lyst og evne til at tage del i barnets leg og øvrige aktiviteter.

Aldersreglerne bør endvidere tage hensyn til det forhold, at mulighederne for, at barnet kan beholde begge sine forældre, indtil det bliver voksen, rent statistisk er mindre, jo ældre forældrene er ved modtagelsen af barnet.

Det bør også søges undgået, at aldersreglerne medvirker til at stille adoptivbørn anderledes end børn i biologiske familier ved, at adoptivbørns forældre er betydeligt ældre end forældrene til adoptivbørnenes jævnaldrende skolekammerater og venner.«

Justitsministeren har tilkendegivet som sin opfattelse, at de anførte hensyn indebærer, at der i tilfælde, hvor et ægtepar ønsker at adoptere, må lægges vægt på begge ægtefællers alder.

Der kan i den forbindelse være særlig grund til at pege på, at mange adoptivbørn netop kommer

fra situationer, der er præget af opløsning og ustabilitet i familielivet. En lang række adoptivbørn har end ikke haft en familie. Efter udvalgets opfattelse må det også derfor være et mål at sikre, at de adopteres af forældre, som i enhver henseende er ressourcemæssigt egnede til at tage sig af dem, og som børnene kan beholde, indtil de bliver voksne.

Endelig bemærkes, at det efter udvalgets opfattelse vil være et væsentligt spørgsmål, om giverlandene vil være indstillet på at stille børn til rådighed. Som nærmere omtalt i betænkningen, side 48 f., og besvarelsen af spørgsmål nr. 18 stiller giverlandene således generelt krav om, at aldersforskellen mellem adoptant og adoptivbarn ikke overstiger 40 år.

Det tilføjes, at de foreslåede alderskriterier er nøje afpasset efter lovgivningen om kunstig befrugtning. Der henvises nærmere til besvarelsen af spørgsmål nr. 18.

Med hensynet til spørgsmålet om en ny ordning med hensyn til godkendelsernes indhold bemærker udvalget, at der her er tale om et kompliceret spørgsmål, som ikke er indgået i Adoptionsudvalgets arbejde, ikke er reguleret eller i øvrigt omtalt i lovforslaget og ikke har været gjort til genstand for spørgsmål fra Retsudvalget i forbindelse med lovforslagets hidtidige behandling. Af hensyn til den videre administration vil der endvidere efter udvalgets opfattelse være behov for en nærmere afklaring af en ny ordning på området.

Justitsministeren har erklæret sig enig i, at der kan være grund til at overveje udformningen af godkendelser som adoptant. Justitsministeriet vil derfor i samarbejde med de relevante myndigheder og organisationer tage spørgsmålet op til nærmere overvejelse. Justitsministeriet vil orientere Retsudvalget, når disse overvejelser er afsluttet.

Det adoptionsforberedende kursus bør efter udvalgets opfattelse have et indhold, der giver deltagerne kendskab til barnets identitetsudvikling og adoptionens betydning, forståelse for barnets oplevelser forud for adoptionen og disses mulige betydning for barnets opvækst, hvordan barnløshed og dermed adoptionsmotivet har påvirket beslutningen, hvilke forventninger deltagerne har til barnet og forælderrollen, hvordan barnet modtages og omvendt barnets modtagelse af sine nye forældre. Det er endvidere også centralt at formidle oplysning til barnet om, at det er